

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ

Μια ευρεία κατασταλτική επιχείρηση ενάντια στα καταληψιακά εγχειρήματα έχει ξεκινήσει από τα τέλη Αυγούστου από τη δεξιά πλέον πολιτική διαχείριση, με τις επιθέσεις να εκκινούν αρχικά από την περιοχή των Εξαρχείων με εκκενώσεις καταλήψεων στέγης μεταναστριών/ών και πολιτικών και κοινωνικών κατειλημμένων χώρων και να συνεχίζουν τόσο εντός της μητρόπολης όσο και σε άλλες πόλεις.

Η δεξιά διακυβέρνηση, πατώντας πάνω στο ερημοποιημένο από κοινωνικές αντιστάσεις έδαφος, για το οποίο συνέβαλε τα μέγιστα η προηγούμενη αριστερή πολιτική διαχείριση, εντείνει την καταστολή ενάντια στους κατειλημμένους χώρους, αλλά και σε ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια: μετανάστριες, φοιτητές, εργαζόμενες και σε όσους/ες επιμένουν να αντιστέκονται στη λεηλασία της ζωής τους. Οι τωρινοί πολιτικοί διαχειριστές, στο πλαίσιο του δόγματος «τάξη, ασφάλεια, ανάπτυξη», επιχειρούν να επιβάλουν «κοινωνική σιγή νεκροταφείου», για την απρόσκοπτη εφαρμογή των νεοφιλελεύθερων πολιτικών τους. Συνέχεια στην κατάργηση στοιχειωδών εργασιακών κεκτημένων. Αυστηροποίηση του ποινικού κώδικα. Κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και περιορισμοί στην δυνατότητα πραγματοποίησης διαδηλώσεων. Εφαρμογή μεγάλων αναπτυξιακών έργων ερήμωσης βουνών, θαλασσών και αέρα (όπως οι εξορύξεις υδρογονανθράκων στην Ήπειρο ή η εγκατάσταση ανεμογεννητριών με την εξαφάνιση δασικών εκτάσεων στα Άγραφα και σε εκατοντάδες άλλα σημεία στον ελλαδικό χώρο), «εξευγενισμός» και τουριστικοποίηση σε πολλές γειτονίες της μητρόπολης, εμπορευματοποίηση και περιφράξεις για τους λιγοστούς ελεύθερους χώρους. Αντιμεταναστευτικές πολιτικές που σκοπεύουν είτε στη στοίβαξη χιλιάδων μεταναστριών και μεταναστών σε κλειστά στρατόπεδα «φιλοξενίας» και αορατοποίησής τους, είτε στην απέλαση με συνοπτικές διαδικασίες όσων κρίνονται προς απόρριψη ή/και δεν συμμορφώνονται στις πολιτικές μεταχειρίσής τους ως ζωές δεύτερης κατηγορίας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η εκκίνηση της κατασταλτικής εκστρατείας έγινε με εκκενώσεις καταλήψεων στέγης μεταναστριών και μεταναστών. Ήταν ένα σαφές μήνυμα προς τις ίδιες και τους ίδιους αλλά και τις/τους αλληλέγγυες/ους πως οποιαδήποτε κίνηση να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους, μακριά από την κρατική εποπτεία και τη διαμεσολάβηση θεσμικών παραγόντων, οποιαδήποτε προσπάθεια σπασίματος των αποστάσεων μεταξύ αυτών και των «ντόπιων», κάθε σχέση βασισμένη στην αλληλεγγύη, χωρίς κανενός είδους διαχωρισμό, θα πρέπει να καταστέλλεται. Γιατί αποτελεί εστία αντίστασης, υπόδειγμα ενός άλλου τρόπου ζωής, μακριά από τις άλλοτε κατάφωρα και άλλοτε συγκαλυμμένα ρατσιστικές κρατικές προβλέψεις.

Η καταστολή οποιασδήποτε ακηδεμόνευτης δράσης, όλων όσα διαφεύγουν από τον έλεγχο και τη ρύθμιση της κρατικής εξουσίας, αποτελεί βασικό πυλώνα στην εφαρμογή του δόγματος «νόμος, τάξη και ασφάλεια».

Οι καταλήψεις της αντεξουσίας είναι διαχρονικά στο στόχαστρο της εξουσίας. Τα εδάφη συλλογικοποίησης, εκεί όπου κάποια/ος μπορεί να δημιουργήσει μακριά από τους όρους της κυριαρχίας, να επιτεθεί σε μια κατεύθυνση συνολικής ρήξης με το υπάρχον ήταν και είναι ο εσωτερικός εχθρός του συστήματος. Μετά όμως από τα εξεγερσιακά γεγονότα του Δεκέμβρη του 2008, με το πλήθος, την έκτασή και τη δυναμική στα προτάγματά τους, αποτελούν σταθερό κατασταλτικό διακύβευμα. Πέραν των άλλων δοκιμάζουν την επανάσταση στην καθημερινή ζωή και υπενθυμίζουν ότι «η έφοδος στον ουρανό» δεν είναι ουτοπία. Είναι ορατά, έμπρακτα υποδείγματα ενός κόσμου ανεξούσιου, εξεγερτικές εστίες, ζωντανά καλέσματα για ατομική και κοινωνική επανάσταση.

Τα κατασταλτικά σχέδια για την κατάληψη Αγρός έχουν προαναγγελθεί ήδη από το καλοκαίρι δια στόματος υπουργού περιβάλλοντος, ενταγμένα σε μια «καθαρή και άμεση λύση» για το πάρκο τρίτην, εννοώντας βεβαίως λογικές ανταποδοτικότητας, εντατικοποίησης της εμπορευματοποίησης, περιφράξεις και μη ελεύθερης προσβασιμότητάς του. Στο «πράσινο διασκεδαστήριο» που οραματίζονται δεν θα μπορούσε να χωρέσει μια κατάληψη που για περισσότερο από δέκα χρόνια αποτελεί ανάχωμα στα κυρίαρχα σχέδια για εξαφάνιση του πάρκου ως ελεύθερου χώρου, που μαζί με αγωνιζόμενες/ους των περιοχών και αλληλέγγυους/ες απέτρεψε αλληπάλληλες επιχειρήσεις περαιτέρω εμπορευματοποίησης, υποτίμησης και συρρίκνωσής του, με πιο πρόσφατες τις κινήσεις και τελικά το μπλοκάρισμα της εγκατάστασης σταθμού επεξεργασίας λυμάτων μέσα στο πάρκο.

Η κατάληψη Αγρός αποτελεί μέρος της ζωής του πάρκου, προτάσσοντας την αυτοδιαχείρισή του με όρους αυτοοργάνωσης, αντιεραρχικά, αδιαμεσολάβητα, αντιεμπορευματικά. Ένα εδαφικοποιημένο εγχείρημα γης, με συλλογική καλλιέργειά της από εμάς τις ίδιες και τους ίδιους, μακριά από την εύπεπτη «πράσινη» ευαισθησία των κάθε λογής θεσμικών παραγόντων. Μια έμπρακτη κίνηση να παραγάγουμε με όρους αυτοοργάνωσης μέρος της τροφής μας, να τη μοιραστούμε χωρίς τη μεσολάβηση κανενός είδους αντιτίμου. Στην ίδια κατεύθυνση, η συλλογική φροντίδα των δέντρων του πάρκου και η συγκομιδή των καρπών τους αποτελεί διαρκές πρόταγμα.

Η στοχοποίηση της κατάληψης Αγρός είναι επίθεση ενάντια σε ό,τι συνολικά προτάσσει, ό,τι πραγματώνει στα συλλογικά εδάφη του πάρκου. Μαθήματα αυτομόρφωσης, χωρίς ειδικούς, ρόλους και αυθεντίες. Συλλογικές κουζίνες αλληλεγγύης, μακριά από την ασφυξία των οικογενειακών συννευρέσεων. Εκδηλώσεις ενάντια στα κυρίαρχα αναπτυξιακά σχέδια που αφήνουν πίσω τους καμένη γη, συζητήσεις, προβολές, γιορτές αλληλεγγύης. Με την αλληλεγγύη, ως θέση και σχέση, να μας τοποθετεί στο πλάι των όπου γης καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων, των μεταναστριών και μεταναστών, των φυλακισμένων, των ταξικά απόκληρων αυτού του κόσμου, όσων ασφυκτιούν με τα έμφυλα πρότυπα και τις επιταγές της πατριαρχίας. Με ένα πλήθος δράσεων ενάντια σε όλο αυτό που συνοψίζει τον κυρίαρχο πολιτισμό.

Το αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο πάρκο τρίτη στοχοποιείται, γιατί, όπως όλες οι καταλήψεις της αντεξουσίας, επιτίθεται στον πυρήνα του καταπιεστικού και εκμεταλλευτικού συστήματος, καταρρίπτοντας στην πράξη τον θεσμό που κράτος και κεφάλαιο στηρίζονται και περιφρουρούν με τη βία, την ιδιοκτησία. Δεν μας ανήκει τίποτα, μοιραζόμαστε τα πάντα, χωρίς τίτλους κατοχής. Δεν επενδύουμε σε περικλειστα, ασφυκτικά εδάφη «ασφάλειας», εκεί που βασιλεύει η καταπίεση και η εκμετάλλευση, η εξατομίκευση και η μιζέρια. Χτίζουμε σχέσεις πληθυντικές, δημιουργούμε αντιδομές αλληλεγγύης, σχέσεις βασισμένες στη συνδιαμόρφωση, στη συμπερίληψη της μιας από τον άλλο. Γι αυτό και είμαστε απειλητικές/οί για κάθε μορφή εξουσίας.

Ως μέρος της τρέχουσας κατασταλτικής στρατηγικής, πριν δυο βδομάδες περίπου εκδόθηκε τελεσίγραφο από το υπουργείο δημόσιας τάξης που καλεί σε οικειοθελή εκκένωση των καταλήψεων εντός 15 ημερών ή συνεννόηση/διευθέτηση με τους ιδιοκτήτες των χώρων. Πρόκειται για κάλεσμά μας σε συνθηκολόγηση με το κράτος και συμμόρφωση με τις θεσμικές οδούς. Ένα αδιανόητο κάλεσμα για αυτοακύρωση των χαρακτηριστικών δράσης και λειτουργίας των καταλήψεων, μια προσπάθεια συρρίκνωσης των συγκρουσιακών περιεχομένων τους ενάντια στην ιδιοκτησία, ενάντια σε κάθε θεσμό και μορφή εξουσίας. Μια υπόδειξη του τρόπου που η εξουσία επιθυμεί να είμαστε και να υπάρχουμε. Μια επίθεση συνολικά στους ακηδεμόνευτους αγώνες και τα εγχειρήματά τους. Το επιστρέφουμε αυτούσιο πίσω.

Ως κατάληψη Αγρός διαμηνύουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι συνεχίζουμε ανυποχώρητα, γιατί αυτός ο αγώνας είναι για εμάς προϋπόθεση ζωής, γιατί μιλάμε για τους όρους που μπορούμε να υπάρχουμε, να σχετιζόμαστε, να αλληλεπιδρούμε. Οι αντιστάσεις ενάντια στα σχέδια της εξουσίας, οι αντιστάσεις υπέρ των ελεύθερων χώρων, έχουν βαθιά ριζώματα, είναι ζωντανά οδοφράγματα στα σχέδια της εξουσίας και τέτοια θα συνεχίσουν να είναι. Προχωράμε, στον δρόμο της κοινωνικής και ατομικής απελευθέρωσης.

Οι καταλήψεις είναι εγχειρήματα δημιουργίας, έμπρακτης αμφισβήτησης των κυρίαρχων διαχωρισμών ανάμεσά μας, είναι οι αρνήσεις μας ενάντια στην ιδιοκτησία, την εξουσία του κράτους, του κεφαλαίου, της πατριαρχίας.

Απέναντι στη βία του “Νόμου και της Τάξης”

παραμένουμε συνειδητά άνομες και άνομοι

Ενάντια στην κρατική καταστολή

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις και σε μετανάστ(ρι)ες

*Από τη στάση μου
προς τη ζωή
βγαίνουν
τα ποιήματά μου.*

*Μόλις υπάρξουν
τα ποιήματά μου
μια στάση μου επιβάλλουν
αντίκρυ στη ζωή.*

